

[Rasting.]

lige danske videnskabelige fonds må vistnok ses som noget særdeles anbefalelsesværdigt. Udvalget er i hvert fald enig om, at man bør gå videre med denne tanke, selvom jeg ikke vil undlade at fremhæve, at der i udkastet den til den kgl. anordning for videnskabsfondet i § 10 findes en bestemmelse, hvorefter det påhviler fondets bestyrelse at holde sig i stadig og nær kontakt med Carlsbergfondet, Rask-Ørsted fonden, Det teknisk-videnskabelige Forskningsråd og andre fonds og institutioner, der yder støtte til videnskabelige arbejder, med henblik på at sikre en koordinering af de pågældende institutioners og „Statens almindelige Videnskabsfond“s virksomhed. Selvom vi altså har denne tydelige og klare bestemmelse, anser udvalget det ikke desto mindre for ønskeligt, at der oprettes en, hvad skal jeg sige, koordinerende fællesinstitution med dertil knyttet generalkartotek for at opnå det absolutte overblik over, hvilke understøttelser der ydes til videnskaben og til hvilke nærmere formål.

Endvidere har udvalget gjort sig bekendt med de koordineringsbestrebelselser, som tydeligvis er tilstede indenfor de nordiske lande og i det internationale plan med hensyn til UNESCOs arbejde, altså arbejdet på det videnskabelige område. Både i de nordiske lande, disse lande imellem og i forbindelse med UNESCOs arbejde, rejser der sig koordineringsproblemer, og man kan navnlig med hensyn til det nordiske arbejde rejse det spørgsmål, om ikke dette arbejde kunne lattes og fremmes ved, at det blev inddraget, om jeg så må sige, under parlamentarikerens søgelys, gennem medvirkning fra medlemmer af de nordiske rigsdage. Vi har været inde på denne tanke, og vi mener, at der er en vej frem her.

Endelig vil jeg gerne nævne handelshøjskolerne. Der har fra handelshøjskolerne, specielt Handelshøjskolen i København, været rettet henvendelse til udvalget dels med hensyn til en almindelig ængstelse for, hvorvidt handelshøjskolerne falder indenfor lovens område, og dels specielt med hensyn til spørgsmålet om det ønskelige i, at handelshøjskolerne fik repræsentation i videnskabsfondets bestyrelse.

Hvad det første punkt angår, kan jeg sige, at der aldeles ingen grund er til ængstelse. Loven er jo ikke knyttet til nogen bestemt institution. Lovens område er hele den danske videnskabelige forskning, uanset om den drives på universitetet i København eller i Aarhus, ved handelshøjskolen, ved polytek-

nisk læreanstalt, eller hvor den drives. Fondet er jo ikke blot beregnet for professorer og docenter, men for alle videnskabsmænd i Danmark, og naturligvis kommer det også de videnskabsmænd til gode, der arbejder i tilknytning til handelshøjskolerne, Handelshøjskolen i København og andetsteds.

Med hensyn til det andet spørgsmål, at give handelshøjskolerne repræsentation i selve fondets administration, har vi i første omgang måttet holde os tilbage, fordi den administrative form, som nu er udarbejdet i første omgang, ligger så fast og er i den grad kommet til verden under medarbejderskab fra videnskabsmændene selv, at det ville være vanskeligt at foretage nogen ændring på det punkt nu. Men jeg vil i den forbindelse gøre opmærksom på, at hele ordningen hviler på en kgl. anordning. En kgl. anordning kan ændres uden lovgivningsmagtens medvirkning, og skulle det vise sig, at der var påtrængende behov for ændringer på dette administrative område, vil det altid kunne ordnes ved en forhandling mellem den pågældende kreds, i dette tilfælde altså handelshøjskolerens kreds, og ministeriet.

Ud fra disse overvejelser, som jeg nu her i korthed har søgt at skitsere, er det lykkedes at komme til enighed om visse ændringsforslag, stillet af ministeren og tiltrådt af hele udvalget.

I § 1 udgår den bestemmelse, som tog sigte på, at administrationen alene skulle bestå af videnskabsmænd.

I § 1, stk. 2, ændres bestemmelsen om henlægning af en statsforskrivning derhen, at der nu på de årlige finanslove stilles et beløb af 2 mill. kr. til rådighed for fondet, og hvad der af denne rådighedssum ikke måtte blive brug for i det enkelte år, henlægges til senere anvendelse i samme øjemed.

Endelig foreslår man ved en ændring af § 3, at loven træder i kraft straks med virkning fra 1. april 1952, idet udvalget har kunnet holde fast ved den oprindelige, af undervisningsministeren fremsatte tanke, at denne ordning skulle have virkning allerede fra indeværende finansårs begyndelse.

Med disse ændringer skal jeg anbefale nærværende lovforslag til videre velvillig behandling i det høje ting.

Bomholt: Vi er, som det fremgår af den ærede ordførers saglige redegørelse, nået frem til enighed. Den propagandaplakat, der bar påskriften 50 mill. kr., er forsvundet, og dermed er vi nået frem til sidste fase i en historie, der unægtelig er fuld af besynder-